

De svarade JA på kallelsen – ny bok som också berättar om Wetterlund

"De svarade JA på kallelsen – Persongalleri från den svenska väckelsehistorien" av Stefan Dahlberg är en nyutkommen bok från Midnattsropet Förlag, som jag nyss beställt och hunnit titta lite på.

24 gudsmän och gudskvinnor skildras i korta skisser, fyra-fem sidor per person. Här finns Lars-Levi Laestadius, Lina Sandell, F.A. Boltzius, Fredrik Franson, David Petander med flera.

Och, speciellt glädjande, även N.P. Wetterlund.

Alla kapitlen börjar med en ingress där författaren försöker förflytta oss till den aktuella personens tid och miljö, ge lite närvarokänsla. Mer eller mindre lyckat, får jag säga. Fast just ingressen till Wetterlund fungerar hyfsat bra:

"Året är 1911. Vi står utanför en port i Skanstull, Stockholm. Vi ska gå upp och hälsa på en man. Vi öppnar dörren till trapphuset. Fem trappor var det – pust, stånk och stön, var skönt att komma fram.

En kvinna öppnar nu dörren och för oss till ett rum där en gammal man sitter vid sitt skrivbord. Han är djupt försjunken i sina tankar där han sitter och skriver: Blott den ringa filadelfiakraften kan sekundligen övervinna förstabudssynden – mumlar han; att älska Gud över allt annat och sin nästa som sig själv.

Vem var denne märklige man med sin ovanliga formulering? För märkelig det var han, denne präst och profet som kunde predika i tre timmar och fånga åhörarnas hjärtan. En profet vars budskap var aktuellt då och likväl är det än i dag – minst lika mycket."

Sedan följer en kort och vad jag ser alltigenom korrekt skildring av Wetterlunds liv.

" En kall vinterdag trettondagen 1904 efter att ha predikat i Björbo, fick han under stora plågor föras till lasarettet för operation. Efter detta blev han aldrig riktigt bra till sin kroppsliga hälsa."

Det nämns också om det säregna språket i Andens Lag och citeras Wetterlunds uttalande:

"Sen är det mitt besynnerliga språk som jag fått så mycket bannor för. Jag har verkligen två gånger försökt att skriva om Andens lag på vanligt mänskligt tungomål... Men då har jag fått mycket skarpa varningar från Anden. Så har det blivit mig klart att jag måste skriva på mitt eget tungomål – och så får den ta det, som kan ta det." Som exempel citeras sedan ett kort avsnitt från Andens Lag på sid 144:

"Långfredagen är en Guds domsdag. Då gick en dom över världen (Joh 12:31); men icke en dom av den kalla rättfärdigheten, som uttager sitt intill sista skärven. Denna den gudomliga rättvisans dag är framskjuten till yttersta dagen. Utan den var den barmhärtiga rättfärdighetens vägbrytande dom till världens frälsning. Det var den *skapande, födande* rättfärdighetens dom, som bröt syndens, skuldens och dödens andemakt över världen genom Lammets övervin-nareande, en nådesdom, som i grund rev upp och rev ned frälsningsomöjligheten och lade frälsningsmöjligheten i dess ställe. Lammets långfredagskval äro icke evighetskval, utan *födslökval, skapelsekval*. Här kräves ingen lagisk eller juridisk gottgörelse, ingen summa av evighetspina, som skulle väga upp världens skuldsumma, utan en gottgörelse i *lammande*, som in i döden vägde upp, d.ä. övervann all världens vilddjursande.

Alltså ingen slutuppgörelse med fienden på långfredagen. Vilddjuret endast övervanns. Det finnes ännu till. Och det blev etter rasande genom dödssåret, i vilket det måste förblöda (Upp 12:12). Synd-, skuld- och straffanden är icke utrotad ur världen. Lejonbjörnleoparden och lammormen regera över »alla som på jorden bo». Hela världen är ännu i den ondes våld. Guds vrede från himmelen uppenbaras alltjämt över människornas ogudaktighet och orättfärdighet (Rom 1:18). Ondskan går sin breda kungsväg genom tidevarven och stiger återigen till himmelshöjd på Harmageddon."

Det nämns också att han skrivit ett tiotal småskrifter, och episoden när han gick förbi en kvinna under nattvardsgången omnämns.

Roligt för oss i Skriftkommittén är att det även står: "Makarna efterlämnade inga barn. Däremot, en helg varje år samlas fortfarande 'Wetterlundvänner' i Orsa för att samtala kring hans budskap."

Kapitlet på fyra och en halv sida avslutas med följande citat:

"Ni bönemänniskor! Glöm ej att be för mig, ty jag är aldrig närmare helvetet än då jag står i predikstolen."

Jag tycker att Stefan Dahlberg har gjort ett bra jobb (även om jag ännu inte läst hela boken) och vill gärna rekommendera den. Även om Wetterlund som sagt bara är en av de 24 kort beskrivna.

Mats Jansson

Boken kan beställas på: <https://midnattsropet.se/produkt/de-svarade-ja-pa-kallelsen/>